

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

ชื่อวิจัย การสำรวจเจตคติต่อวิชาแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ชื่อผู้วิจัย นางสาวยุพา ผึ้งถนอม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (แนะแนว)

วิชาที่เลือกทำวิจัย วิชาแนะแนว รหัสวิชา ก33902 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ สำรวจเจตคติต่อวิชาแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 100 คน โดยให้นักเรียนทำแบบสำรวจเจตคติ จำนวน 10 ข้อ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น จำนวน 1 ฉบับ จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ผลคะแนนโดยวิธีหาค่าเฉลี่ย

ผลการศึกษาปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยของแบบสำรวจมีค่าเท่ากับ 4.33 ซึ่งแปลความได้ว่า นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาแนะแนว

ผลการวิจัยพบว่า จากการสร้างแบบสำรวจเจตคติในการเรียนวิชาแนะแนว ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

พบว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีในการเรียนวิชาแนะแนว ในระดับคะแนนเฉลี่ย 4.33 ซึ่งเป็นระดับคะแนนต้นๆ ของระดับเจตคติที่ดี ซึ่งจากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของแต่ละข้อคำถามที่ประเภททางบวกและประเภททางลบ พบว่าอาจมีผลมาจากการที่นักเรียนส่วนใหญ่เกิดความสับสนกับข้อคำถามที่เป็นข้อคำถามประเภททางลบ

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิชาแนะแนว เป็นกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียน ให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตน เสริมสร้างทักษะชีวิต คุณลักษณะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงพหุปัญญา และการสร้างสัมพันธภาพที่ดี ซึ่งครูแนะแนวทุกคนต้องทำหน้าที่แนะแนว ให้คำปรึกษาด้านชีวิต การศึกษา ต่อ และการพัฒนาตนเองสู่โลกอาชีพและการมีงานทำ

วิชาแนะแนว ถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด เป็นวิชาที่จัดให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณค่า มีศักดิ์ศรี และมีความสุข

จุดมุ่งหมายทางการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ทั้ง 3 ด้าน คือ ความรู้ (K) ทักษะกระบวนการ(P) เจตคติที่ดี (A) โดยในปัจจุบันผู้สอนต่างมุ่งให้ความสำคัญกับความรู้นักเรียนมากเกินไป ทั้งที่จริงแล้วควรเน้นการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีในการแสวงหาความรู้มากกว่า

ปัญหาสำคัญต่างๆ ที่พบในการทำการสอน เช่น ผู้เรียนไม่ตั้งใจ ขาดความสนใจในการเรียน หรือผู้เรียนไม่บรรลุตามผลสัมฤทธิ์ ปัญหาดังกล่าวล้วนแต่มีสาเหตุมาจาก ผู้เรียนขาดความตระหนักในการเรียน หรือกล่าวง่าย ๆ

ว่าไม่เห็นความสำคัญในการเรียน วิธีการแก้ไขที่ดีที่สุดคือ มุ่งให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ ถ้าผู้สอนสามารถทำได้ ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะเรียน ตั้งใจเรียนมากขึ้น โดยการแก้ปัญหาดังกล่าวเป็นการแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ วิธีการในการสร้างเจตคติที่ดีมีหลากหลายวิธี เช่น การกระตุ้นหรือใช้สิ่งเร้า (โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ไม่ใช้การบังคับ) การใช้สื่อ หรืออาจใช้เทคนิคเฉพาะตัวต่างๆ

โดยวิธีที่ดีที่สุดคือการที่ผู้สอนสามารถเข้าถึงผู้เรียน (เข้าใจสภาพปัญหา รวมถึงนิสัยของผู้เรียน) และยอมรับในความแตกต่างระหว่างบุคคล

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสำรวจเจตคติต่อวิชาแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาแนะแนว

1.3 ขอบเขตการศึกษา

1. สถานที่ในการศึกษา โรงเรียนหอวัง ปทุมธานี
2. ระยะเวลาในการศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

1.4 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดๆ ซึ่งแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมในลักษณะชอบ ไม่ชอบ อาจเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย พอใจ ไม่พอใจ ต่อสิ่งใดๆ ในลักษณะเฉพาะตัวตามทิศทางของทัศนคติที่มีอยู่ และทำให้จะเป็นตัวกำหนดแนวทางของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนอง

2. วิชาแนะแนว หมายถึง จิตวิทยาประยุกต์ แขนงหนึ่งที่ว่าด้วย กระบวนการพัฒนาคนให้รู้จักตนเอง อย่างถ่องแท้ รู้จัก ความถนัด ความชอบ สติปัญญา ภูมิหลังของตนเอง วิเคราะห์ตนเองได้ถูกต้อง รู้จักเลือกและตัดสินใจได้ ปรับตนเองได้อย่างเหมาะสมและสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นสุขช่วยตนเอง หรือพึ่งตนเองได้ เป็นกระบวนการที่ส่งเสริมให้บุคคลได้มีบทบาทเต็มที่ในการเรียนรู้เพื่อที่จะพัฒนาศักยภาพและสามารถจัดการกับชีวิตของตนอย่างฉลาด

1.5 ประโยชน์และคุณค่าของการวิจัย

1. ครูผู้สอนมีข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสาเหตุที่นักเรียนไม่สนใจเรียน เป็นผลให้นักเรียนมีผลการเรียนรู้ไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียน

2. ครูผู้สอนและผู้เรียนสามารถใช้ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจนำมาแก้ไขปัญหาในการเรียนการสอนได้ มาตรฐานของครูผู้สอนและผู้เรียนเป็นไปตามมาตรฐานที่โรงเรียนกำหนด

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจ

2.1.1 ความหมายของการสำรวจ

การสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลเกี่ยวกับเรื่องหนึ่งก็คือการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยวิธีการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวจากกลุ่มบุคคลนั้น ข้อมูลที่ได้จากความคิดเห็นของแต่ละบุคคลในเรื่องใด ๆ มิใช่ข้อเท็จจริงของเรื่องนั้น ๆ ทั้งหมด จะมีความแตกต่างกันเนื่องจากตัวผู้ตอบด้วย ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจความคิดเห็นในเรื่องเดียวกันอาจจะแตกต่างกันเนื่องจากเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ สถานภาพสมรส ศาสนา หรือพื้นที่อยู่อาศัยก็ได้ การสรุปผลความคิดเห็นของกลุ่มบุคคล จึงนิยมสรุปผลจำแนกตามลักษณะต่าง ๆ ของกลุ่มผู้ตอบด้วย เช่น การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานของรัฐบาล จะจำแนกตามภาค (ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ กรุงเทพมหานครและ ปริมณฑล)เขตการปกครอง (เขตเทศบาล นอกเขตเทศบาล) เพศ (ชาย หญิง) ระดับการศึกษา (ประถมศึกษาและต่ำกว่า มัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา และอุดมศึกษา) อาชีพ (ลูกจ้างรัฐบาล ลูกจ้างเอกชน เกษตรกร อาชีพอิสระ) การสรุปผลการสำรวจความคิดเห็นจำแนกตามลักษณะต่าง ๆ ของตัวผู้ตอบข้างต้นจะทำให้สามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาและกำหนดนโยบายของรัฐบาลให้เหมาะสมกับกลุ่มบุคคลในแต่ละลักษณะได้

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

2.2.1 ความหมายและประเภทของการสร้างเจตคติ

เจตคติบางครั้งก็เรียกทัศนคติ มีความหมายตามคำอธิบายของนักจิตวิทยา เช่น อัลพอร์ต (Allport อ้างถึงใน นวลศิริ เปาโรหิต, 2545 : 125) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นสภาวะของความพร้อมทางจิตใจซึ่งเกิดจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อม นี้เป็นแรงที่กำหนดทิศทาง ของปฏิกริยาระหว่างบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของและ สถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง เจตคติจึงก่อรูปได้ดังนี้

1. เกิดจากการเรียนรู้ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมในสังคม
2. การสร้างความรู้สึกรู้จักจากประสบการณ์ของตนเอง
3. ประสบการณ์ที่ได้รับจากเดิม มีทั้งทางบวกและลบ จะส่งผลถึงเจตคติต่อสิ่งใหม่ที่คล้ายคลึงกัน
4. การเลียนแบบบุคคลที่ตนเองให้ความสำคัญ และรับเอาเจตคตินั้นมาเป็นของตน

จุดมุ่งหมายของการเกี่ยวข้อง

- การสำรวจลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ สติปัญญา ความถนัด ทักษะ ลักษณะนิสัยของนักเรียน รูปแบบพฤติกรรมในชั้นเรียนหรือที่บ้าน ฯลฯ
- การสำรวจคุณลักษณะของบุคลากร ได้แก่ ครู ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ เกี่ยวกับเรื่องเพศ อายุ การศึกษา รายได้ เจตคติ เป็นต้น
- การสำรวจลักษณะของกระบวนการเรียนการสอน ได้แก่ หลักสูตร กิจกรรมการเรียน การสอนการบริการ

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากร / กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

นักเรียนโรงเรียนหอวัง ปทุมธานีที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2564 จำนวน 100 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสำรวจเจตคติต่อการเรียนวิชาแนะแนวของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างแบบสำรวจเจตคติต่อการเรียนวิชาแนะแนวของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 13 ข้อ (เมื่อเลือกแล้วจะเหลือคำถาม 10 ข้อ)

3.3 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 นำแบบสำรวจเจตคติต่อการเรียนวิชาแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนหอวัง ปทุมธานี จำนวน 100 คน เพื่อสำรวจเจตคติของนักเรียน และทำการบันทึกคะแนน

3.3.2 ดำเนินการหาค่าเฉลี่ยของแต่ละข้อคำถาม

3.3.3 ดำเนินการหาค่าเฉลี่ยของแบบสำรวจเจตคติทั้งฉบับ และเขียนข้อสรุป

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล (บอกสถิติที่ใช้หรือวิธีจัดกระทำข้อมูล)

3.4.1 การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X})

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} = ค่าเฉลี่ย

X = คะแนนที่ได้

N = จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย

ตาราง 1 แสดงผลการวิเคราะห์แบบสำรวจเจตคติในการเรียนวิชาแนะแนวของนักเรียน

ข้อที่	ความคิดเห็นของนักเรียน	ค่าเฉลี่ย
1.	วิชาแนะแนวเป็นวิชาที่ทำให้เป็นคนกล้าแสดงออก	4.38
2.	วิชาแนะแนวเป็นวิชาที่ทำให้เป็นนักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเองมากขึ้น	4.44
3.	วิชาแนะแนวทำให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าของบุคคลรอบข้างมากขึ้น	4.20
4.	วิชาแนะแนวทำให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.30
5.	วิชาแนะแนวเป็นวิชาที่น่าสนใจ	4.34
6.	การเรียนวิชาแนะแนวไม่ช่วยให้ชีวิตก้าวหน้า	4.36
7.	การเรียนวิชาแนะแนวสามารถนำมาใช้วางแผนการศึกษาต่อได้	4.34
8.	วิชาแนะแนวสอนให้นักเรียนสามารถปฏิบัติตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข	4.46
9.	วิชาแนะแนวเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น	4.50
10.	วิชาแนะแนวเป็นวิชาที่ทำให้นักเรียนเกิดการปรับตัวมากขึ้น	4.40
	รวมค่าเฉลี่ยทุกความคิดเห็น	4.33

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาแนะแนว โดยเฉลี่ยจากแบบสำรวจทั้งหมดได้

4.33 คะแนน

บทที่ 5 สรุปผล การอภิปราย และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาการสำรวจเจตคติในการเรียนวิชาแนะแนวของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหอวัง ปทุมธานี อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ลำดับขั้นตอนของการวิจัย สรุปผล อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ ดังนี้

จากการศึกษาและวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนน ที่ได้จากแบบสำรวจเจตคติของนักเรียน แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยของแบบสำรวจทั้งหมด 10 ข้อ เกี่ยวกับวิชาแนะแนว ทั้งข้อคำถามประเภททางบวก และ ประเภททางลบ มีค่าเท่ากับ 4.33 ซึ่งแปลความได้ว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาแนะแนว

5.2 อภิปรายผล

จากการสร้างแบบสำรวจเจตคติในการเรียนวิชาแนะแนวของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

- พบว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีในการเรียนวิชาแนะแนว ในระดับคะแนนเฉลี่ย 4.33 ซึ่งเป็นระดับคะแนนต้นๆ ของระดับเจตคติที่ดี ซึ่งจากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของแต่ละข้อคำถามทั้งประเภททางบวกและประเภททางลบ พบว่า อาจมีผลมาจากการที่นักเรียนส่วนใหญ่เกิดความสับสนกับข้อคำถามที่เป็นข้อคำถามประเภททางลบ

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ในการสร้างแบบสำรวจเจตคติในการเรียนวิชาแนะแนวของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อาจเป็น ในรูปของการสัมภาษณ์ หรือการให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นบ้างก็ได้ หรืออาจจะลองเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียน ที่มีต่อวิชาแนะแนวกับวิชาอื่นๆ เพื่อที่จะเป็นการเก็บข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

2. ในการวิจัยครั้งต่อไป อาจเพิ่มปริมาณของกลุ่มตัวอย่าง และอาจเจาะจงทำการวิจัยกลุ่มนักเรียนในระดับชั้น อื่นๆ ต่อไป

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.

กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด. 2551

ค้นคว้าจาก http://www.br.ac.th/E-learning/lesson4_2.html สืบค้นวันที่ 20 ธันวาคม 2564

ค้นคว้าจาก http://chan2.obec.go.th/wattungpelschool/manage/upload_file/

elhA0lc3fSW20150521200012.pdf สืบค้นวันที่ 20 ธันวาคม 2564

ค้นคว้าจาก <https://www.gotoknow.org/posts/219305> สืบค้นวันที่ 20 ธันวาคม 2564